

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Roman Sądej

w sprawie **R. K.**

oskarżonego z art. 190a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 września 2014 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w K.,

z dnia 28 lipca 2014 r., sygn. akt IX K [...],

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

wniosek Sądu Rejonowego w K. uwzględnić i przekazać sprawę
dotyczącą R. K. do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w G.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z dnia 28 lipca 2014 r., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy dotyczącej R. K. innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W treści uzasadnienia powołano się na zły stan zdrowia oskarżonego, który cierpi na otyłość olbrzymią i zmiany przeciążeniowe stawów kończyn dolnych oraz kręgosłupa. Jak podał wnioskujący Sąd *wedle uzupełniającej i kategorycznej opinii biegłych – co należy powtórzyć – sprawa winna być rozpoznana przez sąd w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego, gdyż*

w przeciwnym wypadku dojdzie do naruszenia konstytucyjnego prawa do osądu oskarżonego, poprzez utrudnienie dostępu do niego (str. 2 uzasadnienia). Sąd dodał, że wielu świadków będzie miało dogodniejszy dojazd do sądu bliżej miejsca zamieszkania oskarżonego.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, że art. 37 k.p.k., na który powołano się we wniosku, ma charakter wyjątku od zasady, że sprawę rozpoznaje właściwy miejscowo sąd. Oznacza to, że odstępstwo od tej reguły może nastąpić wyjątkowo i tylko warunkowo gdy ziszczą się nadzwyczajne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. W orzecznictwie co do zasady jednolicie przyjmuje się, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu mogą uzasadniać także powody związane ze złym stanem zdrowia oskarżonego, który nie pozwala mu na stawiennictwo w siedzibie sądu znajdującego się w znacznej odległości od jego miejsca zamieszkania, w przypadku braku jakichkolwiek przeszkód do jego stawiennictwa w sądzie znajdującym się dla niego bliżej (por. *post. SN z 12 sierpnia 2008 r., II KO 50/08, R-OSNKW 2008, poz. 1625 oraz post. SN z 27 września 2013 r., II KO 56/13, Lex 137574*).

W przedmiotowej sprawie ziściły się bowiem podstawy skorzystania z instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. Z pierwszej z przeprowadzonych w sprawie opinii wynika, że R. K., pomimo zdiagnozowanych schorzeń, może uczestniczyć w czynnościach procesowych (k. 829). Jak wynika natomiast z opinii uzupełniającej biegłych J. B., P. K. i S. Z. z dnia 11 lipca 2014 r. (k. 907) stan zdrowia oskarżonego związany z patologiczną otyłością, zmianami przeciążeniowymi stawów kończyn dolnych i kręgosłupa w znacznym stopniu ogranicza jego możliwości samodzielnego przemieszczania się, w związku z czym zachodzi potrzeba przekazania przedmiotowej sprawy do Sądu położonego blisko jego miejsca zamieszkania.

Przekazanie sprawy zgodnie z wnioskiem Sądu Rejonowego niewątpliwie w obliczu wskazanych w nim argumentów i okoliczności przyczyni się do przyśpieszenia rozpoznania przedmiotowej sprawy i zagwarantuje oskarżonemu realizację podstawowych konstytucyjnie gwarantowanych praw do osądu.

Podkreślić w tym miejscu należy, że respektowanie tych samych praw przysługujących pozostałym uczestnikom postępowania, w tym pokrzywdzonym, którzy występują w charakterze oskarżycieli posiłkowych, powinno zostać zapewnione poprzez ewentualne rozważenie zaproponowanej przez Sąd Rejonowy w K. pomocy prawnej wskazanej we wniosku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[aw]